

Nummer van het vonnis: 1980
 Nummer van het parket:
 Nummer van het repertorium: 2072

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen:

4354

1. — landbouwer, geb. te
 op , won. te

4355

2. — landbouwhelpster, geb. te
 op , won. te

de eerste tegenwoordig en bijgestaan door- en de tweede
 gedaagde vertegenwoordigd door meester advocaat te

Gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEDE :

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk:

bij het bouwen, het gebruiken van een grond of voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, het herbouwen, het verbouwen van een bestaande woning (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

de voorwaarden, gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar, waarvan het beschikkend gedeelte in de schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te dd. 09.01.1989 werd overgenomen, niet in acht te hebben genomen, door namelijk:

1. op het terrein gelegen te , ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan geb. te op , won. te en geb. te op , won. te
  - een stal tot op 7 m van het openbaar domein en tot op 10,24 m van de gracht van de in plaats van tot op 12 m van het openbaar domein ;
  - een hok, kant van 2 m op 4 m met betonverharding tot op gras openbaar domein ;
  - sleufsilos tot op 6 m van de met betonverharding tot op gras van de gracht van ;
  - betonverharding tussen veestal en sleufsilos ; te begin 1989 ;

de sub 1 vermelde toestand in stand te hebben gehouden te van begin 1989 tot en met 24.03.1977 ;

de feiten sub thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18.05.1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28.09.1999 (B.S. 30.09.1999), 26.04.2000 (B.S. 29.04.2000), 13.07.2001 (B.S. 03.08.2001), en 08.03.2002 (B.S. 23.03.2002).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk: bij het bouwen, het gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, het herbouwen, het verbouwen van een bestaande woning

(instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) de voorwaarden, gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar, waarvan het beschikkend gedeelte in de schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te dd. 09.01.1989 werd overgenomen, niet in acht te hebben genomen, door namelijk:

1. op het terrein vermeld onder de tenlastelegging A.1 de sub A.1 vermelde toestand in stand te hebben gehouden, te vanaf 25.03.1997 tot en met 30.04.2000 ;

de feiten sub B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 146-1° en 7°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001) en 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002).

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28.09.1999 (B.S. 30.09.1999), 26.04.2000 (B.S. 29.04.2000), 13.07.2001 (B.S. 03.08.2001), en 08.03.2002 (B.S. 23.03.2002), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vermeld onder de tenlastelegging A, bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen, namelijk door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 de instandhouding van de sub A.1 hierboven omschreven toestand te vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 23.06.2003.

*****

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

Daaruit is ten genoegte van recht gebleken:

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd: feit A:
.. van begin 1989 tot en met 24 maart 1997 ... in plaats van
... 1977 ...

De kwalificatie van de ten laste gelegde feiten dient als volgt te worden verbeterd:

" Bij inbreuk op art. 44 §1.1', strafbaar gesteld door de art. 64, 1', 2' en 5' lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op art. 42 § 1.1', strafbaar gesteld door de art. 66, 1', 2' en 5' lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en II of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, vanaf 1 mei 2000 een inbreuk uitmakende op art. 99 § 1.1', strafbaar gesteld door de art. 146 eerste lid, 1' en 6', 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) meer bepaald door: A. ..."

In het jaar 1989 werd door de vader van eerste beklaagde in een agrarisch gebied een veestal opgetrokken zonder volledig rekening te houden met de door het college van Burgemeester en Schepenen te op 9 januari 1989 afgeleverde bouwvergunning.

De veestal werd, in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften, te dicht bij de autosnelweg gebouwd. Daarnaast werd geen vergunning aangevraagd voor het aanleggen van betonverharding, voor het optrekken van een klein hok en voor het bouwen van sleufsilos.

Beklaagden worden thans nog vervolgd voor het instandhouden van de wederrechtelijke toestand sedert begin 1989 tot op de datum van de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, hetzij 23 juni 2003.

Inmiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij, *behoudens in de vernoemde uitzonderingsgevallen, de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.*

Er is derhalve sprake van een *strafuitsluitende verschoningsgrond* nu het feit als dusdanig zijn onwettig karakter volledig bewaart - instandhouding van inbreuken - doch er wordt afgezien van bestraffing.

Uit de elementen van het strafdossier blijkt niet dat de bouwovertreiding werd gepleegd in een van de uitzonderingsgebieden zoals voorzien in artikel 146, derde en vierde lid.

Deze strafuitsluitende verschoningsgrond maakt evenwel geen grond van verval van de strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV VTSv. en deze heeft evenmin tot gevolg dat de beklaagden in wiens hoofd inbreuken werden vastgesteld kunnen worden vrijgesproken.

Bijgevolg dient, bij toepassing van artikel 2, tweede lid Sw., te worden vastgesteld dat de aan beklaagden ten laste gelegde feiten thans niet langer kunnen worden bestraft.

Overeenkomstig artikel 162 Sv. verwijst ieder veroordelend vonnis de veroordeelde tot de kosten. Vermits er geen straf wordt uitgesproken dienen de kosten ten laste van de staat te worden gelegd.

Gelet op het feit dat de aan beklaagden ten laste gelegde feiten niet kunnen worden bestraft is de herstellvordering zonder voorwerp.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
2 van het Strafwetboek;
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
182, 184, 185, 190 van het Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verbetert de dagvaarding als volgt: feit A: .. van begin 1989 tot en met 24 maart 1997 ... in plaats van ... 1977 ...

Verbetert de kwalificatie van de ten laste gelegde feiten als volgt:

" Bij inbreuk op art. 44 §1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en II of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, vanaf 1 mei 2000 een inbreuk uitmakende op art. 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 146 eerste lid, 1° en 6°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) meer bepaald door: A. ..."

Verklaart de feiten bewezen.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, de aan beklaagden ten laste gelegde feiten thans niet langer kunnen worden bestraft.

Stelt beide beklaagden vrij van elke bestraffing uit hoofde van de hen ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten en ontslaat hen dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

Legt de kosten ten belope van 122,32 EUR ten laste van de Belgische Staat.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vier november tweeduizend en drie,

waar zetelden:

, alleenrechtsprekend Rechter;

gerechtelijk stagiair in het parket te Brugge, bij beslissing dd. 20 maart 2003 van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Gent aangeduid om, met ingang van 01 april 2003, het ambt van openbaar ministerie bij het parket van de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge geheel uit te oefenen.

, griffier.

De griffier,

De Voorzitter.